

drøftet en forhøjelse af lønmodtagerfradraget fra 400 til 500 kr. Finansministeren har accepteret en sådan forhøjelse under forudsætning af, at der kunne gives tilsagn om, at der ved forårets forhandlinger om forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1957-58 ville blive tilvejebragt dækning for det derved opståede provenutab, der anslås til 20 mill. kr. Der har i udvalget ikke kunnet opnås enighed herom, hvorfor man har afstået fra at stille et sådant forslag.

Udvalget indstiller herefter enstemmigt lovforslaget til vedtagelse med de ændringer, der følger af nedenstående ændringsforslag nr. 1-5, der er stillet af udvalget og tiltrådt af finansministeren.

Til de enkelte ændringsforslag bemærkes følgende:

Ved *ændringsforslag nr. 1* foreslås det at opretholde de gældende maksimalindkomster med hensyn til nedslag ved indkomstansættelsen for rentemodtagere m. fl. Der er fra kommunale organisationer og fra alle sider i udvalget udtrykt betænkelighed ved de foreslåede yderligere forhøjelser af disse indkomstgrænser, der sidste år blev sat stærkt i vejret. Derimod har der været enighed om den foreslåede forhøjelse af de maksimale nedslagsbeløb.

*Ændringsforslag nr. 2* er en redaktionel ændring under hensyn til den ved lovforslagets § 7 foreslåede adgang til at begære sambeskatning med børn mellem 16 og 18 år.

*Ændringsforslag nr. 3.* Efter statsskatte-lovens § 6 a vil driftsomkostninger kunne bringes til fradrag ved indkomstopgørelsen, når de er „anvendt“ i indkomstårets løb, medens efter statsskatte-lovens § 6 d personlige skatter, ejendomsskatter, forpagtningsafgifter, aftægtsydelse o. lign. vil kunne fradrages, såfremt de er „udredet“ i indkomstårets løb. Efter praksis har det såvel for de under § 6 a omhandlede driftsomkostninger som for de i § 6 d omhandlede udgifter været en betingelse for fradragretten, at udgifterne er forfaldet til betaling i indkomståret. Når denne betingelse er opfyldt, er fradrag normalt indrømmet for driftsomkostninger, uanset om de faktisk er betalt i det pågældende indkomstår eller ej, og det samme standpunkt har skattemyndighederne indtaget med hensyn til de i § 6 d omhandlede udgifter — bortset fra

personlige skatter — idet disse udgifter i vidt omfang er af samme karakter som egentlige driftsomkostninger. Med hensyn til forfaldne personlige skatter går praksis i overensstemmelse med ordlyden af § 6 d ud på, at de kun kan fradrages, hvis de er „udredet“ d. v. s. betalt i indkomstårets løb.

Da der er rejst tvivl om berettigelsen af den forståelse af statsskatte-lovens § 6 d, som følges i praksis, har udvalget fundet det rigtigst at foreslå, at den nu lovfæstes.

*Ændringsforslag nr. 4* angår reglen om lempelse for personer, der har etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed. Ejere af land-, skov- og havebrugsvirksomhed har hidtil kun kunnet opnå lempelse, dersom gælden oversteg 100 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar. Den foreslåede nedsettelse til 80 pct. tilsigter at modvirke følgerne af de ved den 11. almindelige vurdering skete forhøjelser af ejendomsværdierne.

*Ændringsforslag nr. 5* er redaktionelt.

## Ændringsforslag.

Af udvalget, tiltrådt af finansministeren.

### Til § 4.

1) I den foreslåede affattelse af lovbe-kendtgørelsens § 5 ændres de anførte maksimalindkomstbeløb således:

#### I. Forsørgere:

Område A:	„12 000“	ændres til	„11 000“
— B:	„11 000“	—	„10 000“
— C:	„10 000“	—	„9 000“

#### II. Ikke-forsørgere:

Område A:	„8 400“	ændres til	„7 500“
— B:	„7 700“	—	„7 000“
— C:	„7 000“	—	„6 500“

### Til § 7.

2) Til paragraffen føjes som nyt afsnit: „I bestemmelsen i § 17, stk. 3, i lovbe-kendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 udgår i linje 2 ordene: „under 16 år.““

### Ny paragraf.

3) Efter § 8 indsættes som ny paragraf: